

קבורת האבות

בראשית פרק טו פסוק טו

ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה :

בראשית פרק כה

(ט) ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא : (י) השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו :

בראשית פרק לה

(יט) ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם :

גמילות חסדים

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יז עמוד א

ואמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב : +דברים יג+ אחרי ה' אלהיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר : +דברים ד+ כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא! אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב : +בראשית ג+ ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים; הקב"ה ביקר חולים, דכתיב : +בראשית יח+ וירא אליו ה' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים; הקב"ה ניחם אבלים, דכתיב : +בראשית כה+ ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים; הקב"ה קבר מתים, דכתיב : +דברים לד+ ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים.

בזיון השריפה

בראשית פרק לח

(כד) ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאונה ותשרף :

ויקרא פרק כ פסוק יד

ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם :

יהושע פרק ז פסוק טו

והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יקוק וכי עשה נבלה בישראל :

הלכה

דברים פרק כא

קבור תקברנו

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מו עמוד ב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי : רמז לקבורה מן התורה מניין - תלמוד לומר כי קבור תקברנו מכאן רמז לקבורה מן התורה. אמר ליה שבור מלכא לרב חמא : קבורה מן התורה מניין? אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי. אמר רב אחא בר יעקב : אימסר עלמא בידא דטפשא. דאיבעי ליה למימר כי קבור - דליעבד ליה ארון. תקברנו - לא משמע ליה. - ונימא מדאי קבור צדיקי! - מנהגא בעלמא - מדקבריה הקדוש ברוך הוא למשה! - דלא לישתני ממנהגא. תא שמע : +מלכים א' י"ד+ וספדו לו כל ישראל וקברו אתו - דלא לישתני ממנהגא. +ירמיהו ט"ז+ לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו - דלישתנו ממנהגא.

איבעיא להו: קבורה משום בזיונא הוא, או משום כפרה הוא? - למאי נפקא מינה? - דאמר: לא בעינא דליקברוה לההוא גברא. אי אמרת משום בזיונא הוא - לא כל כמיניה. ואי אמרת משום כפרה הוא - הא אמר לא בעינא כפרה, מאי? - תא שמע: מדאיקבור צדיקי ואי אמרת משום כפרה - צדיקי לכפרה צריכי? - אין, דכתיב +קהלת ז' אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. תא שמע וספדו לו כל ישראל וקברו אתו, ואי אמרת כי היכי דתיהוי ליה כפרה - הנך נמי ליקברו, כי היכי דתיהוי להו כפרה! - האי דצדיק הוא - תיהוי ליה כפרה, הנך - לא ליהוי להו כפרה. תא שמע: לא יספדו ולא יקברו! - דלא תיהוי להו כפרה.

שולחן ערוך יורה דעה סימן שסב סעיף א

הנותן מתו בארון ולא קברו בקרקע, עובר משום מלין את המת. ואם נתנו בארון וקברו בקרקע, אינו עובר עליו, ומכל מקום יפה לקברו בקרקע ממש, אפילו בח"ל.

יעקב

בראשית פרק מט פסוק כט

ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי:

בראשית פרק מט

(לג) ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:

רש"י בראשית פרק מט

ויגוע ויאסף - ומיתה לא נאמרה בו, ואמרו רבותינו ז"ל יעקב אבינו לא מת:

שפתי חכמים

יעקב לא טעם טעם מיתה, שלא היה לו צער מיתה:

רמב"ן בראשית פרק מט פסוק לג

ענין המדרש הזה כי נפשות הצדיקים צרורות בצרור החיים, וזו תחופף עליו כל היום, לובשת לבושה השני שלא יפשטנה ערומה, ...

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנב עמוד ב

אמר רבי אבהו: כל שאומרים בפני המת יודע, עד שיסתם הגולל. פליגי בה רבי חייא ורבי שמעון ברבי; חד אמר: עד שיסתם הגולל, וחד אמר: עד שיתעכל הבשר. מאן דאמר עד שיתעכל הבשר - דכתיב +איוב יד+ אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל. מאן דאמר עד שיסתם הגולל - דכתיב +קהלת יב+ וישב העפר על הארץ כשהיה וגו'.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנב עמוד א

ואמר רבי יצחק: קשה רימה למת כמחט בבשר החי, שנאמר +איוב יד+ אך בשרו עליו יכאב. אמר רב חסדא: נפשו של אדם מתאבלת עליו כל שבעה, שנאמר ונפשו עליו תאבל. וכתוב +בראשית נ+ ויעש לאביו אבל שבעת ימים.